سُوْرَةُ

یسٓ

پښتو منظومه ترجمه

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعه بنوری ټاؤن کراچی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسْمِ اللّٰهِ	له نامي شوروكومه دالله نه
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	رحم كولو والا، زيات دے مهربانه
يٰسٓ ● وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ●	اے يٰسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●	رسولانو كښې ستا ذات (ددې عالَم) دے
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●	داسې لار باندې ئې ده ښۀ برابره
تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●	نازل كړې ده عزيز رحيم (بهتره
لِتُنْذِرَ قَوْمًا	دې دَپاره هغه قوم كړې خبردار
مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ	چې ئې نه دې يريدلې، نيكۀ پلار
فَهُمْ	هغه تول په جمع (دلته په هر در)
غٰفِلُوْنَ ●	غافلان دى (تول اُودۀ له ربّ اكبر)
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ	پوره شوې حكم اَمر (دَ مولا) دے
عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ	په اكثرو زياتو خلقو (داسې دا دے)
فَهُمْ	نو دوى څومره چې دى (دلته په جهان)
لَا يُؤْمِنُوْنَ ●	قبلؤنكى نه دى يو هم دَايمان
اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا	په څټونو كښې مونږ طوق دوى له اچولے
فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ●	دا ترڅنو، نوسرنۀ شى خكته كولے
وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا	اوديوال كړۀ، مونږ ئې مخې ته تيار
وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا	اوشاته روستو (بل) ديوال ئې دَحصار
فَاَغْشَيْنٰهُمْ	مونږه دوى كړل، په پرده كښې سراسر
فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ●	نو دوى نۀ دى څۀ ليدونكى په نظر
وَسَوَآءٌ	(اے رسوله! ﷺ ستا دَپاره) برابر دى
عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ	يرولَ دا (كفاران چې ستا په در دى)
اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ	نۀ يرولَ (چې له ازله دى منكره)
لَا يُؤْمِنُوْنَ ●	نه راوړونكى دَايمان دى (پيغمبره ﷺ!)
اِنَّمَا تُنْذِرُ	بيشك ته شے يرولې (په جهان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیروی چې کړې دَ ذکر کوم انسان	مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ
او رحمٰن نه پټ په پټه ښهٔ یریږی	وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ
زیرې ورکړهٔ ورته (داسې چې جوړیږی)	فَبَشِّرْهُ
دَ بخشش (په هر مقام) دَ مغفرت	بِمَغْفِرَةٍ
او ثواب (ورله هم شته ډیر) دَعزت	وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ●
بس یُو مونږ ژوندې کوُنکې هریو مړے	اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى
اولیکوُنکې یوُ، چې دُوی دی مخکښې کړے	وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا
او ټول وروستو ،دَدُوی پاتې هر اثر	وَاٰثَارَهُمْ
او (هم دغه رنګې) هر څیز برابر	وَكُلَّ شَيْءٍ
مونږ هغه هرڅهٔ شمیرلی (په حساب کښې)	اَحْصَيْنٰهُ
(محفوظ هغه ټول دی) ښه ښکاره کتاب کښې	فِيْۤ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ●
مثال ورکړه دَهغوی چې وو دکلی	وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ
چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی	اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ●
دُوی ته مونږ، چې اُولیږل ،هغه ساعت	اِذْ اَرْسَلْنَاۤ اِلَيْهِمُ
دوه کسان (پیغمبران دَهدایت)	اثْنَيْنِ
نو دُوی اُکنهل ،بیا دواړه دروغژن	فَكَذَّبُوْهُمَا
مونږ طاقت ورله بیا، ورکړهٔ پهٔ دریم تن	فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
ټول په جمع شول ګویا (په دې بیان)	فَقَالُوْۤا
تاسو ته یُو ،رالیږلی رسولان	اِنَّاۤ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ●
شول ګویا چې تاسو ئې زمونږ په شان	قَالُوْا مَاۤ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا
لکه څنګه چې مونږ یُو ټول انسانان	- - - - - - - - - -
او څهٔ نهٔ دی نازل کړی ذات رحمن	وَمَاۤ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ
تاسو ټول ئې دروغژن په (خپل) بیان	اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ●

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالُوْا رَبُّنَا	شول گويا، چې زمونږ رب پروردیگار
يَعْلَمُ	(دَهر څه نه)، هغه ښۀ دې، خبردار
اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ●	دا چې مونږ يو تاسو ته پيغمبران
وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ●	اوپه مونږدی رَسُول رښا بيان
قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ	هغوی اُووې چې ئې تاسو، مونږ له بد
لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا	اوکۀ منې چرته نشوې(دَخپل حد)
لَنَرْجُمَنَّكُمْ	مونږ به تاسو کړو په کاڼو، تهول ختم
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ●	اوعذاب کښې به راګير شې دَاَلَمُ
قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ	هغوی اُووې، چې په خپله، تهول ئې بد
اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ	وُلې شوې نصيحت (ددې حسد)؟
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ●	بلکه تاسو خلق اُوتی ئې دَحد نه
وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ	اويو کس راغې د ښار طرف سرحد نه
يَّسْعٰى قَالَ	ښه په منډه منډه، (دا ئې) کړۀ بيان
يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ●	اُومنې، قوم زما! پيغمبران
اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا	اُومنې، ستاسو نه غواړی نه قيمت
وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ●	او دُوی دی، په نيغه لار، دَهدايت
وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ	او زۀ وُلې به ئې نۀ کړم عبادت
الَّذِيْ فَطَرَنِيْ	پيدا کړې ئې زما وجود صورت
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ●	او آخر واپس کيدل دی ورته بيا
ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً	پس له دې نه بل څنګ اُنيوم الٰه
اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ	که رحمٰن راکوی ماته څۀ نقصان
لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا	نه راکوی فائده ماله ئې بيان
وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ●	اونه ما شی خلاصولې (په قيامت کښې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ●	نو زه شم به ښه ښکاره په ضلالت کښې
إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ	ماراوُرې دے، په ربّ ستاسو ایمان
فَٱسْمَعُونِ ●	نوزما خبره واورئ (په ښهٔ شان
قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ	حُکم اُشُولو داخل شه په جنت کښې
قَالَ يَٰلَيْتَ	په افسوس سره ګویا شو (دې راحت کښې)
قَوْمِي يَعْلَمُونَ ●	زما قوم ته (چې) معلوم شی دا خبر
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي	په څه وجه خپل ربّ معاف کړم سراسر
وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلْمُكْرَمِينَ ●	اوپښ دلښ کس ے، شمار کرم، دَعزت
وَمَآ أَنزَلْنَا	اونښ مونرښ دے لیرلے، (حښ طاقت)
عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ	هغے قوم تښ پس، ددغے نښ لسکر
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ	دَاسمانښ (رالیرلے برابر)
وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ●	اونه مونږ یُو رالیږونکی (دغه شان)
إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ ●	په یَو چغه، باندې مړه شول (ټول کسان)
يَٰحَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ	ډیر افسوس دے (ډیر افسوس) په بندیګانو
مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا	ورته راغے چې رسول (له رسولانو)
كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ●	ټوقې دُوی به ورپورې کوله خندا
أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا	دُوی نه ګوری، چې مونږ، څومره کړل تباه
قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ	مخکښې دُوی نه، خلق ډیر (په دې دُنیا)
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ●	هیڅ کله ورته راتلے نشی دُوی بیا
وَإِن كُلٌّ لَّمَّا	او هر څه چې (دلته) ټول دی سراسر
جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ●	جمع کیږی به دُوی ټول زمونږ په در
وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلْأَرْضُ	اویو نخه دُوی له زمکه (دَا دنیا)
ٱلْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَٰهَا	ژمدې کړې هغې مړې له ده مونږ بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا	او راوِيستې مونږ له هغې نه،دانې دى
فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ	بيا له هغې نه خوراك كوى(غلې دى)
وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ	اومونږ په كښې جوړ كړې دى باغونه
مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ	دكهجورو او،انگورودى (فصلونه)
وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ	اوپه كښې روانې كړې مونږ چينې دى
لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ	دَخوراك دَپاره دُوى له ئې ميوې دى
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ	او نۀ دُوى په خپله كړې په كښې كار
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ	وُلې نۀ جوړيږى دُوى شكرگُزار
سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا	پاك دے ذات ،چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ	هغه هرڅه چې راخيژى ،په دُنيا
وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ	اوهم دُوى نه پيداشوې برابر
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ	هم هغه هر څه چې دُوى نۀ دى خبر
وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ	اويونخه دُوى له شپه ده (دَجهان)
نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ	مونږ راخكو هغې نه ورځ په داسې شان
فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ	پس تياره شى ټوله ،دُوى ته په نظر
وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا	اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ	دعزيز عليم نه ،دادے مقرر
وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ	اوسپوږمۍ له مونږ جوړكړې بيل بيل در
حَتّٰى عَادَ	شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ	دكهجورې څنگ چې څانگه وى زړه
لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ	نه كيدې شى ،چې كړى نمر، سپوږمۍ راالاندے
وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ	اونه شپه به شى دَورځ نه كله باندے
وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ	اوهر يو دے دائره كښې د اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَسْبَحُوْنَ ●	ښهٔ لانبو وهونکی دی(په ښکلی شان)
وَاٰيَةٌ لَّهُمْ	او شته دُوی ټولو له نخه يو نشان
اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ	مونږ سواره کړل ددُوی ټولو ماشومان
فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ●	په کشتۍ کښې چې وه ډکه (په ښهٔ شان)
وَخَلَقْنَا لَهُمْ	اوپيدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ●	داسې ، دوی کوی ټول هغې کښې سفر
وَاِنْ نَّشَاْ	اوکهٔ اُغښتهٔ حُکم مونږ(دا اَمر)
نُغْرِقْهُمْ	دُوی به مونږ کړو (دغه رنګ) تباه برباد
فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ	اوريدُونکې به ئې نه وی دَفرياد
وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ●	او نه څوك به دَخلاصی لری قدرت
اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا	بس (بچ کيږی به) زمونږه په رحمت
وَّمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ●	اوفائده څه قدرې ده د لږ ساعت
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	اوچې دُوی ته شی وينا (دَنصيحت)
اتَّقُوْا	جوړ شے(ټول ښه متقيان) ښه پرهيزګار
مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ	دَخپل مخکښې نه او وروستو(دَهر کار)
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ●	چې په تاسو رحم اُوشی (له رحمان)
وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ	اونه دوی ته دې راغلې څهٔ نشان
مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ	نشانونو کښې څهٔ دُوی ته دَخپل رب
اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ●	مخ به دوی ترې اَړولو(بې سبب)
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	اوچې کله ورته اُوشی څهٔ وينا
اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ	خرچ له هغې کړئ درکړې چې اللّٰه
قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا	کافران خلق کوی داسې بيان
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا	هغې خلقو ته چې څوك لری ايمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَنُطْعِمُ مَنْ	مونږه ورکړو هغې چاته څه خوراك
لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ	خوراك ورکړی، کهٔ اُوغواړی اللّٰه پاك
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ●	سبښ سکارښ ے کمراهے کس، تول کسان
وَيَقُوْلُوْنَ	اوهغوی(په جمع)ټول کوی بیان
مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ●	دا وعده کله ده، ئې کهٔ صادقان
مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً	انتظار کوی بس دُوی دَتریخ بیان
تَاْخُذُهُمْ	دُوی نیوی به (هغې وخت کښې) هغه حال
وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ●	په جګړه چې کوی خپلو کښې(وال)
فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً	نو طاقت به په کښې نه دَوصیت وی
وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ●	او نهٔ کورته ئې دَتلو به څه طاقت وی
وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ	او شپیلې کښې چې پُو کې شی(په اَمر)
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ	نو ټول دوی به له قبرونو شی (بهر)
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ●	ټول په جمع به خپل رب ته شی روان
قَالُوْا يٰوَيْلَنَا	وائی دُوی به هائې افسوس !زمونږ نقصان
مَنْۢ بَعَثَنَا	اُوچت کړی پاسولی یُو مونږ چا
مِنْ مَّرْقَدِنَا ؞	دَقبرونو نه ئې مونږ کړو را جُدا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ	داوعده، هغې چې کړې وه رحمٰن
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ●	او رښتیا دَمُرسلانو وو بیان
اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً	یو زُور داره چغه وی به داسې بس
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ●	بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس
فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ	پس نن ورځ به په یوکس نهٔ ظلم کیږی
شَيْـًٔا	یوذرّه خسوسکې(نه به پاتے کیږی)
وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ●	او بدله به وی بس ستاسو دَاعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاوندان به دَ جنت لري نن حال	إِنَّ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ
ښه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)	فِيْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ●
دُوی اوښځو ته ددُوی به وی ښه سیورې	هُمْ وَ أَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ
په تختونو به ئې دَ ډې وی وهلے	عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ●
دُوی دَپاره په کښې شته میوې (نیولے	لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ
اوددُوی دَپاره شته ددُوی طلب	وَّلَهُمْ مَّا يَدَّعُوْنَ ●
سلام وائی مهربان پالونکې (ربّ)	سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ●
(تول) جُداشے چې ئې څومره مجرمان	وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ●
وُلے نۀ وه عهد درسره (دا شان	أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ
دَآدم اولاده ! مۀ کړئ عبادت	يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ أَنْ لَّا تَعْبُدُوا
دَشیطان دښمن دے ستاسو (هرساعت)	الشَّيْطٰنَ إِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ
ښۀ ښکاره ★ اوزما اُوکړئ عبادت	مُّبِيْنٌ ● وَّأَنِ اعْبُدُوْنِيْ
نیعه لار ده برابر دا (هرساعت)	هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ●
اوډیر خلق ئې کړل تاسو کښې گُمراه	وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا
وُلے تاسو کښې څه عقل نه وو بیا؟	أَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ●
دادوزخ دے (جهنم) داسې مقام	هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ
وعده شوې درسره پوره تمام	كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ●
وَرداخل شئ نن، چې کُولومُو انکار	اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ●
نن به بندې کړو دَ دوی خُلې دگفتار	اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى أَفْوَاهِهِمْ
او کوی به مونږ سره کلام بیان	وَتُكَلِّمُنَآ
خپې او لاس به وی په دوی (تول) گواهان	أَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
هغه کړی چې ئې هرڅنگه ووکار	بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ●
او که مونږ چرې جوړ شُو، طلبگار	وَلَوْ نَشَآءُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَطَمَسْنَا عَلٰى اَعْيُنِهِمْ	مونږ به ختمې ئې کړو سترګې دَ نظر
فَاسْتَبَقُوْا الصِّرَاطَ	بيادې لارپسې دُوی ګرځې برابر
فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ●	نو دُوی چرته کښې شی (داساعت) ليدلے
وَلَوْنَشَآءُ	او که چرته طلبګار وے مونږ غوستلے
لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ	په خپل ځائې به ئې شکلونه کړو بدل
فَمَااسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا	نو طاقت به ئې شی ختم د مزل
وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ●	او نۀ وروستو واپس تلې شی (له خپل در)
وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ	اودَ چا چې غواړو مونږه ډير عمر
نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ	پيدائش ته ئې واپس کړو برابر
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ●	وُلے نۀ لری دُوی پوهه څه (نظر)
وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ	او مونږ شعر ورته نۀ دے ښودلې
وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ	اونه دُوی سره هغه ښکاری ښکلې
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ●	صرف صرف نصيحت ښکاره قرآن دے
لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا	چې اګاه کړی هر ژوندی له (دا ئې شان دے)
وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ●	اوچې حق له کړی ثابت په منکرانو
اَوَلَمْ يَرَوْا	وُلے نه وُوينی (تهوله دَانسانانو)
اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَا	په خپل لاسو مونږه دُوی له کړل پيدا
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ●	ډير څاروی چې مالکان دی ددې بيا
وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ	او ددې نه مونږ کړل دُوی له تابعدار
فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ●	څه سورلې دی، دخوراك ځنې پکار
وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ	او شته دُوی له په کښې ښې فائدې اوڅکل
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ●	وُلے نۀ اُوباسی شکر (دَربّ خپل)
وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً	او نيولې دُوی اللّٰه نه اِله بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ●	شاید دوی لـه مـددګـار بـه شي (یو ځل)
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ	دوی خو نـه لـري طـاقت ئـې دَنصـرت
وَهُمْ لَهُمْ	او هـغـوی دی تہول هـغـه لـه(هـرسـاعـت)
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ●	لښـکـر دارنـګـې ورتـلـونـکـې (چـې هـر دم)
لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ وقف لازم	د هـغـوی خبـره تـا نـهٔ کـړی پـه غـم
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ	هـغـوی څـهٔ چـې پټـوی یُـو خبـردار
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ●	او هـغـه هـر څـه ښـکاره چـې وی پـه جار
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ	وُلـے نـه سـاتـی نـظـر ورتـه انسـان
اَنَّا خَلَقْنٰهُ	مـونـږ هـغـه دې پیـداکـړې(پـه ښـه شان)
مِنْ نُّطْفَةٍ	دَنُـطـفـې (یـوې قـطـرې)نـه (بـرابـر)
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ●	بیـا ښـکـاره کـوی جـګـړه سـراسـر
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا	او هـغـه بیـانـوی مـونـږ لـه مثـال
وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ	پیـدائـش خپـل تـرینـه هیر دے (دغـه حال)
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ	څـوك هـډوکـی بـه ژونـدی کـړی ،کـری وینـا
وَهِيَ رَمِيْمٌ ●	ښـې وړې وړې ذرې وی هـغـه بیـا
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ	هـم هـغـه بـه ژونـدی کـړی ،کـره بیـان
اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ	چـې اول ئـې پیـداکـړې وو،(داشـان)
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمٌ ●	او هـغـه دَهـر جـوړولـو ښـهٔ خبـر
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ	هـغـه جـوړ کـړو تـاسـو لـه (ښـه بـرابـر)
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا	د شـنـې وُنـې نـه (پیـدا ئـې کـړلـو)اُور
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ●	بـلـوې تہول لـه هـغـې نـه تـاسـو(نُـور)
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ	وُلـے نـه دې(دغـه رنـګـې) هـغـه ذات
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ	پیـداکـړې ئـې ده زمـکـه سمٰـوٰت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ — ښه قادر دے چې پیدا کړی دغه شان

بَلٰى — بلکه ذات ئې دے قادر (په هر بیان)

وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ● — او هغه دې لوئې خالق ښه خبردار

اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْئًا — بیشك اُغواړی چې کله څه یَو کار

اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ — ورته اُوکړی چې دَ اُوشه بس وینا

فَيَكُوْنُ ● — نو هغه شی راموجود (په دې دُنیا)

فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ — نو پاکی، دهغې ذات شوه (هرساعت)

بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ — چې ئې لاس کښې (بادشاهت) دے حکومت

كُلِّ شَيْءٍ — په هر څیز باندې (هغه لری قدرت)

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ● — ورته تلل دی (له دُنیا نه یوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library